

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/180/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613205715
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Duditš
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7613205715.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Prahe, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO: 264 29 705, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovaným: X/ T. M., P. B., G.. XX.XX.XXXX, K. A. G. Z., Š. G. XXXX/X Q. X/ L. M., P. M., G.. XX.X.XXXX, K. A. G. Z., Š. G. XXXX/X, v konaní o zaplatenie istiny 349,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30.12.2013 č.k. 7C/243/2013-36 takto

rozhodol:

P r i p ú ť a späťvzatie žaloby.

Z r u š u j e rozsudok súdu prvého stupňa a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania bola žaloba žalobcu proti žalovanému P. M. o zaplatenie sumy 349,- eur s príslušenstvom.

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej iba „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 30.12.2013 návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa žalobu zamietol z dôvodu, že v zmysle čl. 4 ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 považoval pohľadávku žalobcu za zjavne neopodstatnenú a žalobu za neprípustnú. Konštatoval, že už z písomných informácií žalobcu priložených k žalobe dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť a nie je namieste ani postup, ktorý upravuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu od článku 5 a nasl. tohto Nariadenia. Poukazoval na ust. § 121 O.s.p. a to skutočnosť, že sa oboznámil so skutočnosťami súdu známymi z jeho činnosti - exekučné konanie sp. zn. 16Er/486/2011 a sp. zn. 5Er/303/2010 tomuto súdu. Išlo o skutočnosti, ktoré netreba dokazovať v pravom slova zmysle a napokon tieto skutočnosti žalobcovi museli byť známe s poukazom aj na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/156/2013. Prednostne posúdil uplatnený nárok podľa spotrebiteľského práva a to podľa ust. § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka a § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy o úvere zo dňa XX.X.XXXX. Teda postupoval v zmysle čl. 4 ods. 4 Nariadenia v zmysle ktorého skúmal zjavnú neopodstatnenosť pohľadávky a neprípustnosť návrhu v súlade s vnútroštátnym právom, t.j. so zákonnými ustanoveniami Slovenskej republiky a uviedol, že ak predchodca žalobcu zabezpečoval spotrebiteľské úvery zmenkami s uvedeným ustanovením, ide o úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka s tým, že absolútna neplatnosť nastáva priamo zo zákona a súd k nej prihliada bez návrhu z úradnej povinnosti. Uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že dojednanie dohody o vyplnení zmenky ohľadom zmenkového

úroku je potrebné považovať za podmienku, ktorá je v zmysle Smernice 93/13/EHS výslovne nekalá, nakoľko ide o podmienku, ktorej dôsledkom a účinkom by bolo priznanie za nesplnenie záväzku zo strany spotrebiteľa neprimerane vysokého príslušenstva pohľadávky. Zároveň konštatoval, že Dohoda o vyplnení zmenky je aj pokiaľ sa týka zmenkového úroku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka neprijateľnou, a teda neplatnou zmluvnou podmienkou. Súd prvého stupňa dospel k záveru bez nariadenia pojednávania a bez ďalšieho postupu, ktorý upravuje Nariadenie v čl. 5 a nasl., s poukazom na bod 3 Preambuly Nariadenia a čl. 4 ods. 4, že návrh žalobcu je neopodstatnený a preto ho zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p. a f/ O.s.p. a navrhol rozsudok zmeniť tak, že súd návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov odvolacieho konania. Namietal, že súd vykonal dokazovanie listinami, pričom účastníci takéto dokazovanie nenavrhl. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, voči forme a obsahu ktorej zo strany žalovaného neboli vznesené žiadne námietky, a preto neexistovala okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Neboli tak splnené podmienky pre vykonanie iných dôkazov než navrhnutých účastníkmi konania v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p. V prejednávanej veci súd mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Predpokladom vydania rozsudku bolo výlučne predloženie originálu zmenky. Žalovaný mohol vzniesť námietky voči zmenke na základe článku 5 ods. 3 a ods. 6 Nariadenia, ak tak však neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté vzhľadom na uplatnenie koncentračnej zásady v zmysle Nariadenia. Súd sám nemôže vznášať voči zmenke námietky za žalovaného. Súd z vlastnej iniciatívy vykonal dokazovanie, preukazujúce charakter žalovaného ako spotrebiteľa, pričom žalovaný sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľoval, uplatnenú pohľadávku nerozporoval a svojím konaním ju prakticky uznal. Súd teda dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva Európskej únie. Žalobca je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je pritom platná, je samostatným abstraktným záväzkom, neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Prvostupňový súd sa pritom aplikáciou zák. 191/1950 Sb. nezaoberal, hoci predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Predovšetkým ignoroval ust. § 17 cit. zák., v zmysle ktorého žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Keďže tak nemôže urobiť sám žalovaný, tým menej tak môže urobiť súd. Pokiaľ aj žalovaný vznesie námietky, je na ňom, aby oprávnenosť týchto námietok preukázal. Dôkazné bremeno teda spočíva na žalovanom a nie je možné ho preniesť na žalobcu. Vytýkal súdu, že vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, pričom tento záver vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol, ani nikto z účastníkov ich nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné. Zmluvný vzťah medzi žalovaným a remitentom po indosovaní je irelevantný. Záver súdu, že uplatnený nárok je zjavne neopodstatnený a pohľadávka neprípustná, vychádza len z kauzálnych námietok, ktoré v konaní nikto nevzniesol. Za zjavne neopodstatnený nárok možno v zmysle Nariadenia uplatnený nárok považovať len vtedy, ak nie sú splnené podmienky konania podľa O.s.p. alebo žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný. Nárok sa považuje za neprípustný, ak nie je v podmienkach Slovenskej republiky vymáhateľný súdnou cestou. V danom prípade však boli splnené všetky podmienky konania v zmysle O.s.p. a nárok je vymáhateľný súdnou cestou, preto záver súdu je nesprávny. Rovnako za nesprávny považuje záver súdu, v zmysle ktorého je zmenka neplatná pre neurčitý údaj splatnosti. Z predloženej zmenky jednoznačne vyplýva, že splatnosť zmenky je jednoznačne určená na videnie, teda po predložení. Veta „na platenie predložiť“ v lehote štyroch rokov od vystavenia“ predstavuje prípustnú modifikáciu lehoty na predloženie zmenky k plateniu podľa § 34 ods. 1 tretej vety zákona šekového a zmenkového. Z uvedeného je zrejmé, že splatnosť zmenky nastáva v momente predloženia, pričom predložiť je ju možné v lehote štyroch rokov od jej vystavenia. Po predložení zmenky v lehote štyroch rokov nastáva jej splatnosť. Za nesprávny považuje aj záver súdu, v zmysle ktorého zmenkový úrok sa prieči dobrým mravom, a preto je neplatný. Zmenku vystavil žalovaný, a teda išlo o prejav jeho slobodnej vôle, pričom sadzba zmenkového úroku mu bola v čase vystavenia zmenky známa a s touto

súhlasil. Na odôvodnenie svojej argumentácie poukázal na uznesenia Krajského súdu Prešov sp.zn. 10 Co 79/2013 zo dňa 5.9.2013 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 43 CoZm 10/2013 zo dňa 21.11.2013. Napadnuté rozhodnutie zároveň považoval za prekvapivé, čo vyplýva zo skutočnosti, že žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol, ale najmä vyplýva z rozporu napadnutého rozhodnutia s konštantnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Zo všetkých týchto dôvodov navrhol rozsudok zmeniť.

Žalovaný - P. M., G.. X.X.XXXX po vyhlásení rozsudku dňa X.X.XXXX zomrel.

Krajský súd z uznesenia Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 27.8.2014 č.k. 4D/122/2014-47, 5Dnot/215/2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.9.2014 zistil, že súd dedičské konanie zastavil, pretože porušiteľ nezanechal majetok. Z oznámenia o okruhu dedičov, vydaného dňa 4.3.2015 Okresným súdom Spišská Nová Ves (č.l. 92 spisu) Krajský súd v Košiciach zistil, že ako dedičia zo zákona v 1. dedičskej skupine by po poručiťovi prichádzali do úvahy - T. M., P. B., G.. XX.XX.XXXX, K. A. G. Z., Š. G. XXXX/X - M. O. Q. L. M., P. M., G.. XX.X.XXXX, K. A. G. Z., Š. G. XXXX/X- V. poručiťa.

Odvolačný súd podľa § 107 ods. 3 O.s.p. pokračoval v konaní s dedičmi po žalovanom.

Odvolačný súd vyzval žalobcu, aby oznámil vzhľadom na hore uvedené skutočnosti, či trvá na žalobnom návrhu.

Písomným oznámením žalobca podaním zo dňa 25.3.2015 (č.l. 94 spisu) Krajskému súdu v Košiciach oznámil, že berie svoj návrh na začatie konania späť a žiada, aby súd konanie zastavil. Zároveň požiadal, aby mu boli vrátené zaplatené súdne poplatky.

Odvolačný súd dňa 2.4.2015 vyzval právnych nástupcov žalovaného, aby sa vyjadrili k späťvzatiu žaloby a k návrhu na zastavenie konania. Zároveň im oznámil, že ak v lehote 8 dní sa k návrhu nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemajú námietky. Výzva im bola doručená dňa 13.4.2015 a k návrhu na zastavenie konania sa v súdom stanovenej lehote nevyjadrili.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a domnelí dedičia na strane žalovaného nevyjadrili svoj nesúhlas so späťvzatím návrhu, odvolací súd pripustil späťvzatie žaloby, zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a konanie zastavil.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.